Ten kluk, co jezdil kolem nás (Ode To Billie Joe) - Urbánková, Naďa

I když byl krásnej den na nebi slunce přestávalo hřát
průvod aut smuteční, táhnou městem jak černý had

Je čtvrt na dvanáct, řek' brácha musíme už zpátky jít
znáš mámu, když vystydne jí jídlo tak bude k nám zas proslov mít
Já zaslechnul jsem dneska ráno zprávu jak špatnej špás
že dnes v noci vyboural se ten kluk, který jezdil kolem nás

Táta šeptal mámě, aspoň můžem zas v klidu jíst
kluk bláznivej nepřijede nikdy víc, jó, tím jsem si jist
Von měl tak silnou motorku, že ji slýším furt řvát
a máma, víš, přestaň s tím, když jím nechci nic poslouchat

A tak všechno půjde dál, tak jak dřív, jak v létě mráz
jen dnes v noci vyboural se ten kluk, který jezdil kolem nás
Brácha řek', já záviděl mu tu černou bundu koženou
samej cvok, samej zip, helmu přes obličej staženou

Jeho černý stroj jel jako ďábel, jako šíp co si hledá cíl
Já jedla, nevěděla vlastně co kdyby tak zastavil
Jak asi vypadal, kam pospíchal, snad to nepropás'
a vždycky na mě mával když tak denně jezdíval kolem nás

Máma povídá mi, moc koukáš a jen málo jíš
já vám vařím jako pánům a ty, že se nestydíš
A já jen chtěla křičet, plakat pláč zoufalá
že už vím, že i skrývaná láska je nestálá

Tak teď tu moc mít jen obrátit pár chvil, vrátit zpátky čas
aby ten kluk jako včera moh' zas jezdit denně kolem nás
Jen čas to všechno ví, kdekdo zapomněl a léta jdou
brácha koupil starší auto a pyšní se tou nádherou

Málo kdo ví a kdo zná na co večer vyslívám když sním
a jen máma občas zeptá se mě kdy se z oblak navrátím
A já se často zatoulám s malou kytkou tam kde je ten sráz
tam kde tenkrát vyboural se ten kluk, který jezdil kolem nás